

Hvor går veien videre i Sør Aurdal?

Jeg er så heldig å få et innhopp i kommunestyret i Sør Aurdal en periode, da en av de faste representantene våre har tatt personlig ansvar for det vi virkelig trenger her i kommunen; flere innbyggere. Som første vara for Senterpartiet er jeg en av de utvalgte til å bestemme vår økonomiske kurs de neste fire årene. Veldig interessant, uhyre komplisert. Som selvstendig næringsdrivende i hele mitt yrkesliv er jeg vant til å ta avgjørelser som får direkte konsekvenser for meg, min familie og ansatte. Nå skal jeg være med å ta avgjørelser for oss alle i Sør- Aurdal. Ikke bare for neste år, men en hel økonomiplan for 4 år.

Rådmannen og hans stab har jobbet med budsjettet i nesten et halvt år. Nå skal vi finne "feil" i dette budsjettet slik at tjenestetilbud skal bestå, og bli best mulig. Jeg leter med lys og lykte, og trenger hjelp til å finne løsninger på blant annet skolestrukturen i Sør-Aurdal Kommune. Jeg har store problemer med å bruke fond, - oppsparte midler, til daglig drift. Må vi det, driver vi etter min mening uforsvarlig. Penger på bok skal etter mitt skjønn brukes til langsiktige investeringer, ikke drift. På den andre siden har jeg respekt for tidligere vedtak. Det skal meget gode grunner til at de skal endres. Men kvalitet på tjenesten og penger til å betale må ligge til grunn.

Jeg er tilhenger av spredt bosetting og tilbud i nærheten av der vi bor. Det er en av mine grunnverdier. En annen grunnverdi er økonomisk ansvarlighet. Når jeg har valgt å støtte SP er det fordi jeg føler meg mest enig med det partiet. Nå sitter jeg her og skal være en del av det ansiktet utad. Kommunen får sine midler fra Regjeringen, og hva dagens flertall i Stortinget bestemmer. De ønsker mer sentralisering, og legger føringer og bevilgninger der etter. Jeg skal altså drive etter min politiske overbevisning, og ta ansvar for mine valg, på vegne av oss, med den pengepotten noen med annen politisk overbevisning bevilger oss. Jeg skriver ikke dette for å skylde på andre, men for å prøve å forklare situasjonen, og at vi må velge bort noe vi ikke egentlig vil. Vi hadde helt sikkert ikke fått nok penger til alle ønsker uansett, men jeg er overbevist om at vi akkurat nå hadde hatt nok penger til å f.eks beholde ungdomstrinnet i Hedalen med en annen regjering.

Kommunebudsjettet er kjempestort, og veldig mye av det er låst til lovpålagte oppgaver. Men det er helt sikkert mulig å snu på flisa og finne andre kutt enn innen skole. Skole er jo det som virkelig får opp følelser og temperatur oss imellom. Innen helse og omsorg er det ifølge tallene spart inn over seks millioner i planperioden. Er det mer å spare? I såfall hvor? Er det kutta for mye? Er tjenesten på samme nivå for samme type bruker i ytre del som i øvre del? Kultur og kirke? Tja, kanskje? I forslaget til rådmannen er det redusert på kor- og korpsdirigenter. Absolutt kjedelige kutt. Har vi bruk for fem kirker i kommunen? Kan vi ha playback for organisten? Trenger vi gatelyst? Skal vi plombere den nye svømmehallen? Kan vi forlange at du og jeg skal ta mer ansvar for de eldre, så vi kan spare på hjemmetjenester? Dette er ufiltrerte tanker som går i midt hode. Hjertet mitt sier nei til dette, men den økonomiske refleksjonen min jobber videre.

Det verserer mange teorier om hva som egentlig er innsparingen ved nedleggelse av ungdomstrinnet i Hedalen. Til noen kan fortelle meg noe bedre, forholder jeg meg til

rådmannens tall. Har noen andre tall, som er dokumentert, tar jeg gjerne imot det. Det jeg ikke kjøper er udokumenterte påstander. Såpass tillit har jeg til administrasjonen.

Så det betente området, nedleggelse av Begnadalen skole og ungdomstrinnet i Hedalen. Jeg skulle av personlige økonomiske årsaker ønske at Begnadalen skole består. Med eiendom og hus 700 m unna, og ny gangveg helt til skolen, hadde det vært lettere å leie ut eller selge, OM skolen hadde vært full av unger og alle hadde vært fornøyd. Slik er det ikke, og tendensen og elevtallene er klar tale. Avstanden til nærmeste skole er også innenfor det akseptable.

Jeg gikk selv på tilsvarende barneskole på Leirskogen; 11 gutter og én jente på tre årsklasser, i samme klasserom. I dag bor jeg fortsatt på Leirskogen med to gutter i skolealder. Jeg er veldig glad for at de får gå på en større skole enn jeg gjorde, der miljøet er større, mer reelt vennevalg. Det er synd for bygda at skolen som bindemiddel er borte, men skolen er til for ungene, og bygda er fortsatt levende. Jeg satt selv på galleriet under kommunestyret, og var sterkt imot nedleggelse av Leirskogen, i dag er jeg glad jeg ikke ble hørt.

Når tendensene og signalene i Begnadalen er som de er, synes jeg det er uansvarlig og politisk handlingslammelse å ikke flytte de elevene til Hedalen eller Bagn, valgfritt hvor, med virkning fra 2020. Det er allerede noen elever som har byttet til Bagn Skole, og verken de eller foreldrene skal bli syndebykkene i denne saken. Denne avgjørelsen er det derfor vi politikere som må ta!

Hedalen ungdomsskole er vanskeligere for meg. Hedølingene har tatt mer ansvar for utfordringen de fikk i 2015 med skolevedtaket. Stort dugnadsengasjement rundt skolen, der de sammen med kommunen har fått til mye for pengene. Hedølingene har også (forhåpentligvis ikke på dugnad!) vært mer produktive i sengekosen enn begnadølingene, og utviklingen der er at antall elever går opp. Da har de tatt tak og respondert på signalene. I tillegg er selvsagt reiseavstand til Bagn lang, for enkelte elever veldig lang. Avstanden mellom ungdomskolen på Bagn og skolen i Hedalen tilsvarer det samme som Bagn-Skrautvål.

Samtidig tror jeg at elever på ungdomstrinnet i Hedalen hadde hatt godt av et større sosialt miljø. Begnadølingene sier ihvertfall rimelig jevnt over at det er toppers å komme til SAUS, og få flere venner å velge mellom.

Jeg har i mange år vært aktivt med i idrettslig aktivitet i kommunen. Der har vi samarbeidslag på ungdomsnivå for å få nok spillere til fotballag. Vi kjører felles klubbrenn og skisamlinger, og samarbeider om arrangement. Det fellesskapet og miljøet som skapes mellom ungdommene og barna, og voksne, hadde jeg ikke skjønt verdien av om jeg ikke var tett på. Dette gjør at jeg har stor tro på at bygderivaliseringen etterhvert reduseres, om vi samarbeider. For at dette skal fungere enda bedre for ungdommene, og det er i all hovedsak de vi har skolen for, så må vi se på hvordan fritidsaktiviteter kan legges opp rett etter skoletid og lignende. Her ligger det muligheter, men vi må alle bidra og se på løsninger. En slik løsning burde gitt handlingsrom for økonomisk stimulans til nettopp slike idéer. Kanskje vi da hadde hatt mulighet til å betale trener innenfor kultur og idrett for å ha aktivitet etter skoletid, slik at de som har lang reisesveg faktisk har en reell mulighet til å være med? Jeg har ikke svaret, men jeg har tanker. Er det vilje og handlingsrom til det?

Vi blir færre og færre i denne kommunen, og ny medisin må til for å se om det hjelper. Foreløpig har ikke jeg den medisinen klar, og jeg må bli mer overbevist dersom jeg skal bruke penger på bok for å drifte etter samme medisin.

Vi trenger visjoner og tanker om fremtiden, men akkurat på kort sikt betaler ikke det drifta vår.

Jeg har prøvd å snakke med folk for å få råd og bli klokere, men jeg trenger flere innspill. De innspillene jeg vil høre mest på er fra de som faktisk har vist vilje til å støtte opp om dugnader i nærmiljøet, som har konkrete forslag og løsninger, dokumenterte påstander, og som er med på at VI er kommunen. Vi innbyggere, i hele Sør- Aurdal, er kommunen! Du som sitter bak tastaturet og har svaret på alt, men ikke konstruktive løsningsforslag, har jeg litt mindre tro på.

Mener du at Sør- Aurdalshallen har skylda for alt, eller at hedølingene bare tenker på seg selv, så trenger du ikke å bruke tida mi. Men har du hovedfokuset ditt på dagens situasjon og fremover så ta gjerne kontakt, uansett partiståsted eller ikke. Til mer jeg er med på, og til mer jeg studerer økonomiplanen, til mer ser jeg at jeg ikke har løsningen alene, eller at alle kan bli fornøyd.

Jeg håper at alle har respekt for at vi har ulikt syn, og stor takhøyde under diskusjonene som pågår og kommer. Jeg er ihvertfall rimelig sikker på at hver enkelt av de som skal være med på å bestemme dette ikke forstår alt, men at de er over snittet opptatt av gode løsninger for kommunen vår.

Dette ble et altfor langt innlegg, men det viser bare kompleksiteten i det 19 kommunerepresentanter skal være med å vedta. Har du lest helt hit, og sitter med noen konkrete forslag på det jeg etterspør, så finner du nok kontaktinfoen min om du vil:-)

Mvh

Oddvin Sørbøen,

1.vara Sør-Aurdal Senterparti